

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 11 februari 2022
(OR. en)

6158/22

**Interinstitutionellt ärende:
2022/0027(CNS)**

**FISC 38
ECOFIN 111
MI 101**

FÖRSLAG

från:	Europeiska kommissionens generalsekreterare, undertecknat av Martine DEPREZ, direktör
inkom den:	10 februari 2022
till:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekreterare för Europeiska unionens råd
Komm. dok. nr:	COM(2022) 39 final
Ärende:	Förslag till RÅDETS DIREKTIV om ändring av direktiv 2006/112/EG vad avser förlängningen av tillämpningsperioden för det frivilliga förfarandet för omvänd betalningsskyldighet på leveranser av vissa varor och tillhandahållande av tjänster som är känsliga för bedrägerier och mekanismen för snabba insatser mot mervärdesskattebedrägeri

För delegationerna bifogas dokument – COM(2022) 39 final.

Bilaga: COM(2022) 39 final

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 10.2.2022
COM(2022) 39 final

2022/0027 (CNS)

Förslag till

RÅDETS DIREKTIV

om ändring av direktiv 2006/112/EG vad avser förlängningen av tillämpningsperioden för det frivilliga förfarandet för omvänd betalningsskyldighet på leveranser av vissa varor och tillhandahållande av tjänster som är känsliga för bedrägerier och mekanismen för snabba insatser mot mervärdesskattebedrägeri

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Syftet med detta förslag till direktiv om ändring av rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt¹ (*mervärdesskattedirektivet*) är att förlänga 1) medlemsstaternas möjlighet att tillämpa förfarandet för omvänd betalningsskyldighet för att bekämpa förekommande bedrägerier vid leverans av varor och tillhandahållande av tjänster i enlighet med artikel 199a.1 i mervärdesskattedirektivet och 2) möjligheten att använda mekanismen för snabba insatser i enlighet med artikel 199b i mervärdesskattedirektivet för att bekämpa bedrägerier genom att tillämpa förfarandet för omvänd betalningsskyldighet i mycket specifika fall.

Som allmän regel föreskrivs i artikel 193 i mervärdesskattedirektivet att mervärdesskatt ska betalas av den beskattningsbara person som utför en beskattningsbar leverans av varor eller ett beskattningsbart tillhandahållande av tjänster. Som en avvikelse gör förfarandet med omvänd betalningsskyldighet det möjligt att utse mottagaren av leveransen som betalningsskyldig för mervärdesskatt. Enligt detta förfarande för omvänd betalningsskyldighet tas inte mervärdesskatt ut av leverantören, utan redovisas av köparen (en beskattningsbar person) i dennes mervärdesskattedeklaration. Denna mervärdesskatt dras sedan av i samma mervärdesskattedeklaration, och därför blir resultatet noll, om personen har full avdragsrätt.

Förfarandet för omvänd betalningsskyldighet används för att bekämpa bedrägerier, särskilt gemenskapsinternt bedrägeri via skenföretag. Denna form av bedrägeri förekommer när ett företag köper varor, som transporteras eller avsänds från en annan medlemsstat, genom en leverans undantagen från mervärdesskatt och sedan säljer dem vidare och inkluderar mervärdesskatt på fakturan till kunden. När företaget tagit emot mervärdesskattebetalningen från kunden försvinner företaget innan det har betalat in mervärdesskatten till skatteförvaltningarna. Samtidigt kan kunden, som agerat i god tro, vanligtvis dra av den mervärdesskatt som denne betalat till leverantören i sin mervärdesskattedeklaration. Enligt förfarandet för omvänd betalningsskyldighet betalas inte mervärdesskatten i praktiken till leverantören.

Det är frivilligt för medlemsstaterna att tillämpa förfarandet för omvänd betalningsskyldighet i enlighet med artikel 199a i mervärdesskattedirektivet. Det gör det möjligt för dem att bekämpa denna form av bedrägerier i de på förhand fastställda känsliga områden där de vanligtvis förekommer² på deras territorium. När leverantörerna är skyldiga att använda förfarandet för omvänd betalningsskyldighet för dessa inhemska leveranser kan de inte debitera mervärdesskatt på sina fakturor. De kan därefter inte få betalt för mervärdesskatt från kunden och dessa leverantörer kan följaktligen inte försvinna med det mottagna mervärdesskattebeloppet. Mekanismen för snabba insatser i artikel 199b är en exceptionell åtgärd som ger medlemsstater möjlighet att i tvingande, brådskande fall snabbt införa ett tillfälligt förfarande för omvänd betalningsskyldighet på leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster i sektorer där plötsligt och omfattande bedrägeri har förekommit och som inte förtecknas i artikel 199a i mervärdesskattedirektivet. Detta förfarande är

¹ Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 11.12.2006, s. 1).

² Exempelvis överlåtelse av utsläppsrätter för växthusgaser, leveranser av mobiltelefoner, tillhandahållanden av certifikat för gas och elektricitet, telekommunikationstjänster samt leveranser av spannmål och andra industrigrödor.

exceptionellt och extremt snabbt, eftersom kommissionen måste reagera inom en månad, antingen med ett negativt yttrande eller genom att skriftligen till den berörda medlemsstaten bekräfta att den inte motsätter sig åtgärden. Medlemsstaten får anta den särskilda åtgärden enligt en mekanism för snabba insatser från och med dagen för mottagandet av denna bekräftelse. Genom att använda mekanismen kan medlemsstaterna minska den period som i vanliga fall krävs för godkännande av avvikelser enligt artikel 395 i mervärdesskattedirektivet, som kan ta upp till sex månader. En sådan avvikelse kräver ett förslag från kommissionen och ett enhälligt antagande av rådet.

Artikel 199a i mervärdesskattedirektivet infördes³ för perioden 2010 fram till den 30 juni 2015 och förlängdes för första gången⁴, med ändringar, till den 31 december 2018. Artikel 199b i mervärdesskattedirektivet infördes⁵ för perioden 2013 fram till den 31 december 2018. Båda artiklarna 199a och 199b i mervärdesskattedirektivet förlängdes⁶ därefter till och med den 30 juni 2022 för att datumet skulle sammanfalla med det datum då det slutgiltiga mervärdesskattesystemet ursprungligen skulle träda i kraft (se närmare uppgifter nedan).

Vid den tidpunkt då tillämpningsperioden för artiklarna 199a och 199b i mervärdesskattedirektivet skulle förlängas till och med den 30 juni 2022 lade kommissionen fram en rapport om effekterna av de mekanismer som ingår i dessa artiklar⁷ och drog slutsatsen, på grundval av bidrag från skatteförvaltningar och näringslivsaktörer, att åtgärderna i dessa artiklar var användbara för att bekämpa bedrägerier.

För att hantera frågan om bedrägerier via skenföretag på ett mer strukturerat sätt lade kommissionen fram ett förslag om att införa det så kallade slutgiltiga mervärdesskattesystemet, ett enklare och bedrägerisäkert system för varuhandel inom unionen⁸. Dessa arrangemang, som kommissionen föreslog skulle träda i kraft den 1 juli 2022, utgör en genomgripande insats mot gemenskapsinternt bedrägeri via skenföretag.

³ Rådets direktiv 2010/23/EU av den 16 mars 2010 om ändring av direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt beträffande frivillig och tillfällig tillämpning av förfarandet för omvänd betalningsskyldighet på leveranser av vissa tjänster som är känsliga för bedrägeri (EUT L 72, 20.3.2010, s. 1).

⁴ Rådets direktiv 2013/43/EU av den 22 juli 2013 om ändring av direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt beträffande frivillig och tillfällig tillämpning av förfarandet för omvänd betalningsskyldighet på leveranser av vissa tjänster som är känsliga för bedrägeri (EUT L 201, 26.7.2013, s. 4).

⁵ Rådets direktiv 2013/42/EU av den 22 juli 2013 om ändring av direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt vad gäller en mekanism för snabba insatser mot mervärdesskattebedrägeri (EUT L 201, 26.7.2013, s. 1).

⁶ Rådets direktiv (EU) 2018/1695 av den 6 november 2018 om ändring av direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt vad gäller perioden för frivillig tillämpning av förfarandet för omvänd betalningsskyldighet på leveranser av vissa varor och tjänster som är känsliga för bedrägerier och mekanismen för snabba insatser mot mervärdesskattebedrägeri (EUT L 282, 12.11.2018, s. 5).

⁷ Rapport från kommissionen till rådet och Europaparlamentet om effekterna av artiklarna 199a och 199b i rådets direktiv 2006/112/EG på bedrägeribekämpning (COM(2018) 118/2).

⁸ Det föreslagna införandet av det slutgiltiga mervärdesskattesystemet bygger på två olika förslag till rådets direktiv: Ett som anger principerna för systemet och ett som beskriver de tekniska åtgärderna för att säkerställa att systemet fungerar på ett ändamålsenligt sätt. Dessa förslag är följande: Förslag till rådets direktiv om ändring av direktiv 2006/112/EG vad gäller harmonisering och förenkling av vissa regler i mervärdesskattesystemet och om införande av ett slutgiltigt system för beskattning av handel mellan medlemsstaterna (COM(2017) 569 final).

Förslag till rådets direktiv om ändring av direktiv 2006/112/EG vad gäller införandet av de detaljerade tekniska bestämmelserna för driften av det slutgiltiga mervärdesskattesystemet för beskattning av handeln mellan medlemsstaterna (COM(2018) 329 final).

Läget i de pågående förhandlingarna i rådet visar dock att det inte kommer att vara möjligt för det slutgiltiga mervärdesskattesystemet att träda i kraft den 1 juli 2022. För att förhandlingarna om det slutgiltiga systemet ska kunna fortsätta, utan att de tillgängliga verktygen för att bekämpa mervärdesskattebedrägeri äventyras, är det lämpligt att förlänga de bedrägeribekämpningsåtgärder som ingår i nämnda artiklar under ytterligare en begränsad tidsperiod.

Att förlänga tillämpningsperioden för artiklarna 199a och 199b skulle också göra det möjligt att utveckla ytterligare verktyg för att bekämpa skatteundandragande. I detta syfte, och i enlighet med skattepaketet⁹, håller kommissionen på att utarbeta ett förslag för att modernisera de nuvarande mervärdesskattereglerna, med beaktande av de möjligheter som digital teknik erbjuder. Under rubriken ”Mervärdesskatt i den digitala tidsåldern” kommer kommissionen att bedöma kraven på mervärdesskatterapportering, som eventuellt inbegriper transaktionsbaserad rapportering och ett förbättrat system för e-fakturerings. Detta bör ge skatteförvaltningar snabbare och mer detaljerad information om enskilda transaktioner och därmed minska bedrägeririsken. På grundval av denna utveckling av lagstiftningen bör behovet av att ytterligare förlänga artiklarna 199a och 199b omprövas i framtiden.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Det nuvarande förslaget förlänger de åtgärder som fastställs i artiklarna 199a och 199b i mervärdesskattedirektivet för en begränsad period medan förhandlingarna fortsätter i rådet om förslaget till ett slutgiltigt mervärdesskattesystem, som inbegriper ändringar av artiklarna 199a och 199b i mervärdesskattedirektivet för att anpassa dem till det slutgiltiga systemets funktion. Eftersom det slutgiltiga mervärdesskattesystemet avser varor skulle artiklarna 199a och 199b begränsas till tjänster.

Förlängningen är också förenlig med tidpunkten för kommissionens förberedelser inför nya rapporteringsregler som en bedrägeribekämpningsåtgärd, vilket skulle kunna leda till att tillämpningen av förfarandet för omvänd betalningsskyldighet inte längre behövs. Men även om dessa nya rapporteringsregler skulle antas ganska snart skulle beskattningsbara personer behöva en viss tid för att anpassa sig till de nya reglerna. En förlängning till slutet av 2025 förefaller därför lämplig.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Artikel 199a i mervärdesskattedirektivet omfattar genom förfarandet för omvänd betalningsskyldighet bland annat EU:s handel med utsläppsrätter för växthusgaser (EU:s system för handel med utsläppsrätter). För att stödja målen i den gröna given, särskilt när det gäller minskningen av utsläppen av växthusgaser med 55 % fram till 2030, är det viktigt att EU:s system för handel med utsläppsrätter skyddas ytterligare mot (karusell-) bedrägerier för att, bortsett från de ekonomiska förlusterna, undvika att systemets trovärdighet undergrävs.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

- **Rättslig grund**

Genom direktivet ändras mervärdesskattedirektivet på grundval av artikel 113 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

⁹ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet och rådet – En handlingsplan för rättvis och enkel beskattning till stöd för återhämtningsstrategin (COM(2020) 312 final).

Eftersom förslaget innebär en förlängning av tillämpningen av vissa bestämmelser i direktivet krävs en ändring av mervärdesskattedirektivet.

- **Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)**

Enligt subsidiaritetsprincipen i artikel 5.3 i fördraget om Europeiska unionen får åtgärder vidtas på unionsnivå endast i den mån som målen för den planerade åtgärden inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna själva och därför, på grund av den planerade åtgärdens omfattning eller verkningar, bättre kan uppnås på unionsnivå.

Målet att bekämpa bedrägeri genom tillämpning av förfarandet för omvänd betalningsskyldighet och möjligheten att använda mekanismen för snabba insatser för att bekämpa plötsligt och omfattande bedrägeri uppnås bäst på unionsnivå och den särskilda rättsliga grunden för detta finns i mervärdesskattedirektivet. För en förlängd tillämpning av dessa åtgärder krävs därför en ändring av mervärdesskattedirektivet.

- **Proportionalitetsprincipen**

Eftersom åtgärderna är frivilliga och tillfälliga står förslaget i proportion till det eftersträvade målet, vilket består i att bekämpa bedrägeri vid vissa leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster och hjälpa medlemsstaterna att hantera plötsligt och omfattande mervärdesskattebedrägeri.

- **Val av instrument**

Ett direktiv föreslås för att ändra mervärdesskattedirektivet.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning**

Vid tidpunkten för förlängningen lade kommissionen fram en rapport om hur förfarandet för omvänd betalningsskyldighet fungerar och dess effekter i förhållande till artiklarna 199a och 199b i mervärdesskattedirektivet¹⁰ och drog slutsatsen att åtgärderna i dessa artiklar var användbara för att bekämpa bedrägerier.

Denna ingående analys gjordes ganska nyligen och mervärdesskattedirektivet har sedan dess inte ändrats när det gäller de rättsliga villkoren eller de praktiska förutsättningarna för tillämpningen av förfarandet för omvänd betalningsskyldighet. Vidare har inte mervärdesskattedirektivet ändrats i någon större utsträckning för att ta itu med frågan om gemenskapsinternt bedrägeri via skenföretag på ett mer strukturerat sätt. Slutligen har kommissionens avdelningar ingen information om nya sektorer som skulle vara utsatta för gemenskapsinternt bedrägeri via skenföretag och för vilka förfarandet för omvänd betalningsskyldighet skulle vara rätt verktyg. Det är därför rimligt att dra slutsatsen att ovannämnda undersökningsresultat fortfarande är giltiga.

¹⁰ Rapport från kommissionen till rådet och Europaparlamentet om effekterna av artiklarna 199a och 199b i rådets direktiv 2006/112/EG på bedrägeribekämpning (COM(2018) 118/2).

- **Samråd med berörda parter**

I ovannämnda rapport uppmanades medlemsstaterna att bidra med sina erfarenheter och sin bedömning av åtgärderna. Berörda parter rådfrågades via expertgruppen för mervärdesskatt.

Generellt sett ansåg medlemsstaterna att förfarandet för omvänd betalningsskyldighet i artikel 199a i mervärdesskattedirektivet var ett effektivt och ändamålsenligt verktyg för att bekämpa mervärdesskattebedrägeri. Införandet av förfarandet för omvänd betalningsskyldighet har lett till att bedrägeri inom de aktuella sektorerna har minskat betydligt eller upphört. Denna syn delas i de svar som mottagits från tillfrågade berörda näringslivsaktörer, vilka anser att förfarandet för omvänd betalningsskyldighet är en ändamålsenlig tillfällig åtgärd för att bekämpa bedrägeri.

När det gäller mekanismen för snabba insatser i artikel 199b i mervärdesskattedirektivet ansåg de flesta medlemsstaterna att den, trots att den aldrig använts i praktiken, utgjorde ett användbart verktyg och fungerar som en förebyggande åtgärd mot exceptionella och plötsliga fall av mervärdesskattebedrägeri.

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

Expertgruppen för mervärdesskatt har inom ramen för ovannämnda rapport rådfrågats om hur åtgärden i artikel 199a i mervärdesskattedirektivet fungerar och vilka effekter den får. Återkopplingen gav vid handen att förfarandet för omvänd betalningsskyldighet betraktades som ett ändamålsenligt, tillfälligt verktyg i kampen mot bedrägeri.

Det frivilliga förfarandet för omvänd betalningsskyldighet har bedömts i tidigare studier¹¹ ur ett mer allmänt perspektiv. En bedömning av ett allmänt förfarande för omvänd betalningsskyldighet (som även jämför det med omvänd betalningsskyldighet som tillämpas sektorsvis) på den inre marknaden genomfördes i den konsekvensbedömning som åtföljde förslaget om tillfällig tillämpning av ett allmänt förfarande för omvänd betalningsskyldighet¹².

- **Konsekvensbedömning**

Initiativet innebär en förlängning av de åtgärder som föreskrivs i artiklarna 199a och 199b i mervärdesskattedirektivet för att stödja medlemsstaterna i deras bekämpning av mervärdesskattebedrägeri till dess att medlemsstaterna i rådet har diskuterat en mer genomgripande reform av mervärdesskattesystemet.

Med tanke på kommissionens pågående arbete med ett slutgiltigt mervärdesskattesystem och moderniseringen av kraven på rapportering och dess väntade effekter på bedrägeribekämpningen, vore det inte lämpligt att i nuläget ompröva eller revidera åtgärderna eftersom de eventuella slutsatserna kommer att vara tillfälliga och kommer att behöva bedömas på nytt mot bakgrund av dessa eventuella nya regler.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget får inga negativa konsekvenser för unionens budget.

¹¹ Finns här: https://ec.europa.eu/taxation_customs/system/files/2016-09/kp_07_14_060_en.pdf

¹² Konsekvensbedömning av förslaget vad gäller tillfällig tillämpning av ett allmänt förfarande för omvänd betalningsskyldighet på leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster över ett visst tröskelvärde (SWD(2016) 457).

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

Två ändringar föreslås vad gäller det frivilliga förfarandet för omvänd betalningsskyldighet i artikel 199a i mervärdesskattedirektivet.

För det första förlängs tillämpningsperioden till slutet av 2025. Detta förefaller vara en rimlig tidsperiod för att rådets förhandlingar om det slutgiltiga mervärdesskattesystemet ska kunna fortsätta. Om det slutgiltiga mervärdesskattesystemet inte träder i kraft före detta datum kan bestämmelserna i artikel 199a i mervärdesskattedirektivet på grund av tidsfristklausulen komma att upphöra år 2025. Om det slutgiltiga mervärdesskattesystemet skulle träda i kraft före 2025 kommer artiklarna 199a och 199b att ändras och därmed ersätta de nuvarande reglerna som håller på att förlängas.

På samma sätt är denna förlängning också kopplad till utarbetandet och antagandet av ett kommissionsförslag om mervärdesskatt i den digitala tidsåldern, för vilket ett datum för ikraftträdande inte kan fastställas i detta skede. Kommissionen planerar att själv anta förslaget under 2022. Slutet av 2025 är därför också i detta sammanhang en rimlig tidsfrist för rådet att anta förslaget.

Om varken reglerna i det slutgiltiga systemet eller mervärdesskattesystemet i den digitala tidsåldern skulle ha införts vid utgången av 2025, skulle en ytterligare förlängning av artiklarna 199a och 199b i mervärdesskattedirektivet komma att övervägas.

För det andra görs en liten teknisk ändring när det gäller strykningen av föråldrade rapporteringskrav som låg till grund för kommissionens ovannämnda rapport.

När det gäller mekanismen för snabba insatser i artikel 199b i mervärdesskattedirektivet förlängs tillämpningsperioden också till slutet av 2025.

Förslag till

RÅDETS DIREKTIV

om ändring av direktiv 2006/112/EG vad avser förlängningen av tillämpningsperioden för det frivilliga förfarandet för omvänd betalningsskyldighet på leveranser av vissa varor och tillhandahållande av tjänster som är känsliga för bedrägerier och mekanismen för snabba insatser mot mervärdesskattebedrägeri

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 113, med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten, med beaktande av Europaparlamentets yttrande¹, med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande², i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande, och av följande skäl:

- (1) Skattebedrägeri på mervärdesskatteområdet leder till betydande budgetförluster och påverkar den inre marknadens funktion.
- (2) Genom artikel 199a i rådets direktiv 2006/112/EG³ kan medlemsstaterna välja att använda förfarandet för omvänd betalningsskyldighet för betalning av mervärdesskatt på leveranser av i förväg fastställda varor och tillhandahållanden tjänster som är särskilt känsliga för bedrägeri, och i synnerhet för gemenskapsinternt bedrägeri via skenföretag. Den särskilda mekanismen för snabba insatser i enlighet med artikel 199b i det direktivet ger medlemsstaterna, på vissa strikta villkor, ett snabbare förfarande som gör det möjligt att införa förfarandet för omvänd betalningsskyldighet, vilket leder till ett lämpligare och effektivare svar på plötsliga och omfattande bedrägerier. Båda artiklarna upphör att gälla den 30 juni 2022.
- (3) Kommissionen antog två lagstiftningsförslag⁴ om införande av det slutgiltiga mervärdesskattesystemet, som bör utgöra ett övergripande svar på gemenskapsinternt bedrägeri via skenföretag. Dessa förslag, som ursprungligen planerades träda i kraft

¹ EUT C , , s. .

² EUT C , , s. .

³ Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 11.12.2006, s. 1).

⁴ Förslag till rådets direktiv om ändring av direktiv 2006/112/EG för harmonisering och förenkling av vissa regler i mervärdesskattesystemet och om införande av ett slutgiltigt system för beskattning av handel mellan medlemsstaterna (COM (2017) 569 final) och förslag till rådets direktiv om ändring av direktiv 2006/112/EG vad gäller införandet av de detaljerade tekniska bestämmelserna för driften av det slutgiltiga mervärdesskattesystemet för beskattning av handeln mellan medlemsstaterna (COM(2018) 329 final).

den 1 juli 2022, håller fortfarande på att förhandlas fram i rådet och det är troligt att de inte kommer att antas före, och träda i kraft, den dagen.

- (4) I anknytning till skattepaketet⁵ och under rubriken mervärdesskatt i den digitala tidsåldern, arbetar kommissionen också med ett förslag om modernisering av rapporteringsreglerna, ett system som eventuellt i realtid skulle ge detaljerad information om enskilda transaktioner till skatteförvaltningarna och som skulle kunna göra tillämpningen av förfarandet för omvänd betalningsskyldighet föråldrad.
- (5) Under 2018 rapporterade kommissionen sina slutsatser om effekterna av mekanismerna i artiklarna 199a och 199b i direktiv 2006/112/EG på bedrägeribekämpning⁶. Enligt rapporten ansåg medlemsstaterna och berörda parter generellt att förfarandet för omvänd betalningsskyldighet i artikel 199a i det direktivet var ett ändamålsenligt tillfälligt verktyg i bekämpningen av mervärdesskattebedrägeri. Dessutom ansåg medlemsstaterna i den rapporten att mekanismen för snabba insatser var ett användbart verktyg och en försiktighetsåtgärd mot exceptionella fall av mervärdesskattebedrägeri. Sedan dess har varken de rättsliga förutsättningarna eller de praktiska förutsättningarna för tillämpningen av förfarandet för omvänd betalningsskyldighet inom EU:s mervärdesskattesystem ändrats. Vidare har inte mervärdesskattedirektivet ändrats i någon större utsträckning för att ta itu med frågan om gemenskapsinternt bedrägeri via skenföretag på ett mer strukturerat sätt. Det är därför rimligt att anta att dessa slutsatser och överväganden fortfarande i stort sett är giltiga.
- (6) Mot bakgrund av ovanstående förefaller åtgärderna i artiklarna 199a och 199b i direktiv 2006/112/EG ha varit användbara som tillfälliga och målinriktade åtgärder. Om de upphör att gälla mister medlemsstaterna ett ändamålsenligt verktyg för bedrägeribekämpning. Det är därför lämpligt att förlänga dessa åtgärder under ytterligare en begränsad tidsperiod för att ge utrymme för förhandlingar i rådet om det slutgiltiga mervärdesskattesystemet och för att möjliggöra en fortsatt utveckling av moderniserade rapporteringsregler, som ska antas under tiden.
- (7) Direktiv 2006/112/EG bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 2006/112/EG ska ändras på följande sätt:

- (1) Artikel 199a ska ändras på följande sätt:
 - (a) I punkt 1 ska inledningen ersättas med följande:

”Till och med den 31 december 2025 får medlemsstaterna för följande leveranser eller tillhandahållanden föreskriva att den betalningsskyldiga personen är den beskattningsbara person till vilken leveranserna eller tillhandahållandena görs.”.
 - (b) Punkterna 3, 4 och 5 ska utgå.

⁵ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet och rådet – En handlingsplan för rättvis och enkel beskattning till stöd för återhämtningsstrategin (COM(2020) 312 final).

⁶ Rapport från kommissionen till rådet och Europaparlamentet om effekterna av artiklarna 199a och 199b i rådets direktiv 2006/112/EG på bedrägeribekämpning (COM(2018) 118/2).

(2) I artikel 199b ska punkt 6 ersättas med följande:

”6. Den särskilda åtgärd enligt en mekanism för snabba insatser som föreskrivs i punkt 1 ska gälla till och med den 31 december 2025.”.

Artikel 2

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 3

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den

*På rådets vägnar
Ordförande*